

EL POBLE CATALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBÈRIQUES: 1.500 pessetes trimestral PAÏSOS D'UNIO POSTAL: 1.500 pessetes trimestral ANY VII • Barcelona, dilluns, 26 de juliol de 1909 • NÚM. 176 REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ A UN VOLUM TRIMESTRAL DE LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBÈRIQUES: 1.500 pessetes trimestral BARCELONA: 1.500 pessetes trimestral Cts. 5

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

GRAN VARIETAT EN

Articles pera camp y viatge

Liets de campanya → Balencins → Cenatxos
Maletes → Mundos → Barreteres, etc.
Mobles de bimet y jonc pera platxa → Casetes
"Chaise-longues," → Silleries, → Sillons, etc.

Banyes de Mar

COMPLET ASSORTIT EN

Traïos de bany pera senyora, senyor y nens
Maletins → Llensols → Bornusos
Zovalloles → Gorres → Sabates pera bany

EXTENS ASSORTIT EN

Articles pera Sport • Fotografia • Dibuix • Pintura

AIGUES DE PANEDAS

AIGÜES NATURALS MEDICINALS BICARBONATDES CALCIES, FERROMANGANOSSES
Aquesta aigua es la més higiènica y agradable de les de taula. Estimula la gana y sos ben combinats elements la fan recomenar en el tractament de les anèmies, clorosi, vies digestives, ronyó y bueta, melsa, vòmits, y per les substàncies alcalines que l'integren y l'ur capçal mineralització exerceix acció efectiva en els desordres gastro-intestinals, catarrs crònics de l'estómac y budells y diàspesis. UNA SOLA AMPOLLA DEMOSTRA SA EFICACIA.

Dipòsit: Mallorca, 202, baixos - BARCELONA

VICHY CATALAN

BALNEARI DE PRIMER ORDE - TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE
Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona). Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 5 hores.
Aigües miner-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonat-sòdiques. Sense rival per a l'asma, la diàspesis y les afeccions de l'estómac, vòmits y melsa.
Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependències.

Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol. — Barcelona

LAXIN

DELICIOSOS BOMBONS PURGANTS

— D'EFFECTÉ SUAU Y SEGUR —

DÉMANIS A LES FARMACIES —

FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8

TEL. FON 949

SPORTULA

"La oreja"

RECORREU? Aleshores d'aquella malhaurada campanya de Melilla on el general Marga-

llo va trobar la mort, un cert capità Ariza, mantant una companyia disciplinada, parlava de tallar les orelles als moros, però que's pobres escapats, de retorn a les càbiles, publicuessin l'energia de l'enemic. Un presidiari, suggestionat per aquells encoratjaments, va decidir posarlos en pràctica; y, pera ferho sense perill personal, segà discretament les orelles d'Hamadi, moro pacífic, confident dels espanyols. El general Martínez Campos (ja vaig aludir l'altre dia), castigat ab pena de mort aqueixa infàmia; poques vegades la pena de mort haurà estat més digna d'excusa.

Doncs bé segons diu, alegrament, un periòdic, el senyor marqués del Vadillo, governador civil de Madrid, va rebre d'uns expedicionaris, en l'estació del Mitidja, l'ofertament de les primeres orelles escapades a un moro en aquesta campanya empresa pera difondre la civilització y l'europeisme. El senyor marqués, rient la gracia, va prometre conservar en esperit de veu l'administració, qui recordaria certs trofeus de guerra arrancats per David als cadavres dels filisteus... A la vora del governador, se trobava un il·lustre tinent d'arcalde, don Lluís Mazzanini. Y aleshores, l'imatge clàssica de la terra Ceuria passar sobre l'escena; y la promesa recordaria el pas del metador gloriós entorn de la plassa, en la mà dreta l'espasa xopa de sang y en l'esquerra l'orella del brau com a premi y demostració de valentia...

FOSEOR

TOT PASSANT

El bàtic ordinari

Se parla de patriotisme, de guerra nacional. Y bé: on es el patriotisme dels que defensen la continuïtat de l'aventura? Ont són els voluntaris exalts de llurs bàlques fileres, que ja estan alistats pera anar a la guerra? Ont són els batallons d'aristòcrates, les companyies franques de financiers, els esquadrans d'intellectuals, armats y equipats, apunt d'entrar en lluita? Quan la guerra entre Espanya y els Estats Units, la joventut nord-americana s'allistà arduament pera la campanya y batallons de voluntaris de les classes més altes anaren a Cuba, portant per quefèl que després havia d'esser president d'aquella República. Què s'ha fet aquí de semblant?

Aquí parla solament de patriotisme, se predica la guerra, però ab la condició de que la fassin els desheredats, els fills del poble, aquells que no hi tenen res a defensar, ni res a guanyar. Y d'això se'n diu una empresa nacional. No: això es únicament un monstruós cas d'egoisme, el cas d'uns senyors que volen passar per valents, perquè estan segurs de que's copsauran damunt l'esquena d'altri.

Comoda valentia la d'aquests hèroes ab la pell del pròxim! Segurament si estessin en perill d'esser cridats a files y embarcats cap al Marroc, llurs bàlques arrogancies perdrien quelcom de l'actual veu. Llavors no parlarien de deshonra nacional, ni del prestigi de la bandera. Però han d'entendre que lo deshonrós no consisteix en esmenar l'error comès, aturant a temps una guerra inútil, dura y costosa, sinó en fer gala de bèlcs ardiments, demanant que s'enviïn soldats y més soldats a la boja carnèria, mentre un se queda tranquil·lament a casa, lluny de les penyaltes de la campanya y de les bales rífenyes.

J. PONS Y PAGÈS

De Cala Ciutat

EL SENYOR COLL Y PUJOL

El cronista ja dies que volia parlar del senyor Coll y Pujol; més el cronista, home de carn y ossos, sent la calor com qual-sevulla mortal, y davant d'ella no s'escriuen cròniques, ni's fan brometes, ni's vessen ironies.

Però bà! l'actualitat s'imposà y encara que la calor no deixi respirar, s'ha de parlar, vulgues no vulgues, del senyor Coll y Pujol.

En Jesús Auba no'l coneixia personalment a l'arcalde de R. O. L'havia vist passar sinistre pels claustres de l'Universitat, vestint, volcant, la folganta toga. L'havia vist també, alguna volta, Ramblades enllà, sobressortint la seva silueta per damunt de les dells demés ciutadans. L'havia vist, per últim, silencios, mai fent un gest desentonat, segut en la seva llotja d'Eldorado... Però mai, mai, havia tingut ab ell una paraula.

Y altre dia, després d'haver pres possessió del seu càrrec d'arcalde, un "compañero" feu la presentació: — El senyor Auba, d'EL POBLE. — La meua testa reverenciosa, va acotarse fins que's primers manysos de cabells baixaren pel front. El senyor Coll y Pujol, alt, mallargà la mà... Quan la vaig tenir entre la meua, vaig sentir un no sé què que'm donà la sensació de buit... Aquella mà ossosa, prima, venia baldera dintre de la meua mà. Vaig recordar-me d'una frase fèls d'un eminent poeta.

Y així, en aquesta postura, jo anava a estrènyer la mà del batlle, que, dèbil, la donava cerimoniosament, per compliment a un nou conegut; més no vaig pas tenir temps: el senyor Coll y Pujol, ab rapidesa enredrà la seva mà, fèlsora encara, de la darrera malaltia.

Després, quan ens despedíem, vaig fixar-me en el senyor Coll y Pujol. Vestia trajo de levita negra, però tot negre, com si anés a un cap-de-dol. Figureu-vos: vosaltres, la silueta trista del nostre batlle, revestida d'un trajo endolrat. Donava una sensació trista que no podia resistir. Nosaltres que estavem acostumats a entrar al despatx de l'arcalde ab el rostreure als llabris, trobant per resposta, quasi sempre, una rialla plena... Quin canbi, tan de sobte! Ara, tot es al revés: s'entra al saló de l'arcalde, tènidament, y abans de passar el dintel del petit despatxot, ont se neixen amigablement regidors, als empleats y periodistes ab la persona del batlle, se sent un respecte com davant d'una cambra mortuoria; perquè ara, amics, a l'arcalde sembla talment que s'hi vetlli un cadavre.

Oh, la figura del senyor Coll y Pujol! Jo la veig, així sí, sempre endolada, sempre de levita, sempre de barret de copa, aquell barret de copa que costa tant y tant equilibrar! Y la veig passant silenciosament pel saló de conferències y introduint-se, com una sombra de conte de bruixes, pels corredors bruts y en període de transfiguració.

Y després, en dia de sessió pública, veient arrupit en el silló presidencial, sota d'aquell adefesí artístic, que vol esser retrat de persona augusta, y tenint als costats les cadures d'alts respallers, sempre deserts.

JESUS AUBA

EN TOTS ELS C. N. R. DE BARCELONA Y EN EL POBLE CATALÀ, S'ADMETEN SUSCRIPCIONS PERA' L BANCQUET QUE TINDRÀ LLOC AL MUNDIAL PALACE, EL DIA 31, AL VESPRE, EN HONOR DEL DIPUTAT PROVINCIAL DON SANTIAGO GUBERN.

Informació política

C. N. R. del districte setè

S'ha constituït en aquest Centre, "Manso, 24, formada per l'element jove del mateix, una Secció especial de propaganda i festes", composta de la següent forma:

President, Josep Maria Massot; secretari, Jaume Tura; caixer, Joan Buil; vocal de propaganda, Francisco Solà y Puig; vocal de festes, Joaquim Pauli.

Dita Secció d'acord y juntament ab el C. N. d'aquest Centre, està organitzant una sèrie de conferències a càrrec de distingides personalitats del Nacionalisme republicà, com així mateix algunes vetllades literàries musicals y l'inaugural de les tasques d'aquesta entitat, que segurament tindrà lloc el proper diumenge dia primer d'agost.

Dintre pot cridarà una reunió de tots els presidents dels C. N. R. del Pí de Barcelona pera exposar-li el projecte d'una sensacional y important campanya. Assistirà una nombrosíssima representació d'aquest Centre y de la Secció en el banquet que en honor al distingit y valent diputat nacionalista republicà, don Santiago Gubern, se donarà al "Mundial Palace".

En Lerroux a Barcelona

A bordos del "Valhalla" s'ha embarcat a Buenos Aires ab direcció a Barcelona el qüeto dels radicals, don Alexandre Lerroux. La nova s'ha rebut per un cablegrama del senyor Cuadrad.

Avui's reunirà la Junta municipal dels radicals pera acordar la rebuda que s'ha de fer al seu qüeto.

Jocs Florals de Perpinyà

Perà contribuir a les festes que'l Municipi de Perpinyà celebrà ab motiu de l'eroació del monument "Monanyes" reglades del notable escultor rossellonès Sastre, la "Société d'Etudes Catalanes", ha organitzat un concurs de llengua catalana.

Els premis que consistiran en flors de vermeil, gerros de terra del país, gravats y diplomes, seran descributs el vintè dia de dites festes, la data de les quals no es pas encara definitivament fixada.

El concurs serà dividit en tres seccions: primera, de poesies catalanes; segona, de prosa catalana (contes o novel·letes), y tercera, d'obres teatrals catalanes en prosa o vers.

L'elecció dels temes se deixa a l'elecció dels concursants.

Cada treball presentat deurà tenir un mínim de 150 línies.

Les obres hauran d'esser enviades abans del 25 de setembre vinent al lloc de la Societat, "Rue Saint Doninique, 8, Perpinyà".

Els treballs hauran d'esser anònims y portar un lema que serà copiat en el sobre contenint el nom de l'autor. Aquest sobre, seguint la costum, no serà obert fins al moment de la lectura del veredict.

CONTRA LA GUERRA

L'aventura del Marroc

Responsabilitats

El Govern den Maura refusa obrir les Corts. El Govern den Maura se sostreu a l'intimació dels nostres diputats. Està bé. Recordem que, mai com en els presents dies, la condició de responsables, aplicada al govern del rei, ha d'esser senyalada pera tenirla present el dia dels compes finals, quan un qüo acusos formidable s'aixequi. Fixem bé les condicions en que l'aventura actual es empresa: la nació sobirana, no podent parlar per boca dels representants legislatius, ha parlat eloquentment, clarament, en la manifestació sorollosa de les multituds. Es un bell sonar de plebscit. Y el poder executiu l'ha desoïda aquesta veu. Fixem, amics meus, la nota optimista del fet: en els dies tràgics de la guerra ab els Estats Units, un Govern, no tenint la gosadia d'oposar-se a l'impulsió bèllica de les multituds, va anar a una guerra boja ab la consciència prèvia de la derrota; avui, inversament, un Govern va a una guerra injusta y boja, malgrat l'oposició explícita y universal del poble. Sigui dit en honor del poble. La guerra a la guerra es el més noble dels símptomes de civilitat.

Ah! Vos, senyor ministre responsable, podrieu envienar els ulls del poble, les orelles del poble, pera que no vegi ni senti lo que opassa allà... Però tant com més absolut sigui aquest forat silenci, la fantasia veurà encara més negra la situació, y el mal s'engrandirà en el pensament dels obligats a ignorància... Vos, senyor ministre, alseureu un munt entre la guerra y nosaltres, però darrera aquest munt les coses, inexorables, passaran.

Veritat que hi ha una exquisida sensació en la gran alenada de pau que s'eleva avui del poble, mentre desfilen els canons? L'esperit se retrempe d'aquesta ona de pau immensa; y mentre l'ànima protesta d'aquella paradoxa qui voldria fer "civilisació", cosa civil, exclusivament ab les armes, ab la guerra sorprenen en la música silenciosa dels homes y de les coses el ressó d'aquesta forta paraula, civilització. Arribem a creure que l'actitut de l'ànima pública aquests dies pot exercir, per difusió, fins y tot una eficàcia civilisadora en el mateix país ont ara la meua nostra excita y accentua, per contrapunt, el despertar de la nativa barbarie.

Intervenció europea al Marroc, aqueixa? — Un presuntu. — No. Una intervenció es sempre ajuda donada als febles contra la tirania dels forts. Quan una colònia de gent europea, convinent ab els marroquins, haguessen sofert l'hostilitat injusta dels indígenes, aleshores el cas d'intervenció seria clàssic. Tal va esser l'intervenció d'Anglaterra al Transvaal, apolant els "entlenders" contra's boers. Tal va esser l'intervenció dels nordamericans a Cuba, apolant els antillans contra's espanyols. Ont es la justícia fonamental d'aquesta intervenció al Riff? L'acció del Govern espanyol recorda, més aviat, el famós cridat del Dr. Jameson.

Y es que'l primer mòbil d'aquesta guerra, purament particular y privat, no consistia en esdevenir un mòbil general y públic.

La situació

Lo que, segons els optimistes partidaris de l'aventura africana, havia d'esser una mena d'estiuenda expedició recreativa de les nostres tropes a través del Riff, va prenent les proporcions de conflicte formidable.

La campanya iniciada a Melilla ja no serà la guerra contra uns càbils soltes, sinó la guerra ab tot el Riff, ab caràcters de guerra santa.

Y això no són pronòstics sense fonament, fantasmagories d'un esperit antibèllic; els fets són aquí pera demostrarho. Segons telegrams de Melilla, aquelles càbils que fins avui s'havien resistit a pendre part en la lluita, ara estan decidides a ferros la guerra. Això motiva que, malgrat les baixes que sofrenen els rifenys, llur contingent augmenti a cada punt de una manera formidable.

Diuem també, aquests telegrams, que'l general Marina considera gravíssima la situació; que la campanya serà molt més llarga y difícil de lo que's preveia; que's farà precis un gran esforç pera sortir del conflicte; y que es necessari iniciar un moviment ofensiu, en comptes de mantenir-se a la defensiva. Per la seva banda, en López Ballesteros, director d'El Imparcial, resumeix la situació, dient al final d'una de les seves cròniques: «Lo de Melilla es tant gros, que tot lo que's resta d'energia nacional, pot anarsen en cur temps, per la trista obertura».

Quina més ferida confirmació podia haver-hi de tot lo que hem dit en aquestes planes contra de la guerra? Forts de la justesa de les nostres previsions, que's fets van confirmant en tots els punts, nosaltres demanem que's reconegui l'error comès, que no's tiri endavant l'aventura. Aquesta ja costa massa sang y massa riquesa. Si avui, ab quinze mil homes y tots els medis que s'han acumulat entorn de Melilla, ab prous feines les nostres tropes poden aguantarse en les posicions que ocupen, quin sacrifici d'homes y de cabals no foren necessaris, per pendre l'ofensiva que'l general governador de la plassa creu indispensable! Quin fora'l resultat final de la lluita? Fins suposant que la coronés una completa victòria, quedarien tant extenuats, que ja mai podriem aixecar-nos.

Confessin, doncs, els partidaris de l'aventura que s'han equivocat; reconegui'l Govern la seva etzaguada, la seva imprevisió; y no enterrem més homes y diners en una empresa superior a les nostres forces. Massa que l'hem fet el quixot. Ja es hora que les nafres d'anteriors aventures en curin de la follia de grandeses que ha fet la nostra ruina.

PERSECUCIONS GOVERNATIVES

Es una veritable tirania la que ha implantat a Espanya'l Govern conservador, pera ofegar la formidable protesta popular contra l'aventura bèllica del Marroc. No's pot dir res ni per escrit ni de paraula; les llibertats constitucionals sinó de dret—ni aquesta sinceritat ha tingut el Govern—de fet estan conculcades.

Farien una llista llarguíssima's periòdics denunciats aquests dies: Als ja esmentats en anteriors edicions, s'hi poden afegir avui «Las Circunstancias», de Reus; «La Senyera Federal» de Tarragona; «La Publicidad» y «La Veu» de Barcelona. Com una extranyesa hem de dir que EL POBLE CATALÀ, no fou denunciat ahir, al menys que sapiguem.

En quant a reunions públiques, no cal parlar-ne. Totes les conferències y mitjans que s'havien de donar dissabte al vespre en nostra ciutat, foren sospeses; a Lleida fou sospesa també una reunió convocada per la Joventut Republicana; a Barcelona, la Joventut Propagandista del C. N. R. «Fivaller», ha tingut de suspendre's treballs d'organització d'un miting, perquè haurien resultat també inútils.

LA FESTA MAJOR DE GRACIA SOSPESA

El C. N. R. de Gràcia, va acordar, en principi, fer totes les gestions possibles a fi de que aquest any no's celebrés la tradicional y concorreguda Festa Major d'aquesta barriada.

A dit objecte nomenà una comissió ab l'encàrrec de visitar a tots els Centres y Societats, tant polítiques y recreatives com econòmiques, pera comunicarl'hi l'initiativa del sudit Centre y demanar el seu parer.

Ahir començà sa tasca aquella comissió, visitant entre altres entitats, l'Ateneu Autonomista, Centre Català y Fraternalitat Republicana (terronista), les quals donaren sa conformitat ab entusiasme; les que no ho feren, de moment, prometeren respondre tant prompte com ho hagin comunicat als seus socis.

Ja podem dir, sense por d'esser fiesmèntics, que Gràcia no està aquest any de festes, puig desgraciadament es un dels punts aont fins ara ha deixat més dol aquesta espantosa tragedia que's nostres governants no li atribuïxen importància.

L'initiativa del C. N. R. de Gràcia, ha estat molt ben rebuda per tothom, puig ahir no's parlava d'altra cosa en tota la barriada.

TELEGRAMA OFICIAL

El ministre de la Governació envia ahir al governador, el següent telegrama: «Madrid, 25, 14'50.

Al Governador.

Melilla, 25.—Ayer en tiroto a Sidi Mura tubo un herido: anoche y madrugada tiroteos insistentes a fuerzas proximas límites, un capitán y cinco tropas heridos, estas son últimas noticias recibidas».

PELS RESERVISTES

Junta d'auxilis a les esposes y fills dels reservistes de Barcelona:

Continuació de la llista:
Lluís del Licer, primera lista, 12 mil pessetes.
Don Angel Ossorio, 250 pessetes.
Els marquesos de Castell-Florite, 500 pessetes.
Don Lluís Muntadas, 250 pessetes.
Per l'Industria Eléctrica, el Director general, Lluís Muntadas, 500 pessetes.
Per la Societat espanyola de llampars

Plana Social de "El Poble Català"

Els Tribunals Industrials

Deixant de banda certes equivocacions i defectes, que ara no m'hi proposo examinar, no hi ha dubte que la llei de 19 de maig de 1908 establí els Tribunals Industrials per intervenir en diferents qüestions que puguin sorgir entre el capital i el treball, constitueix un pas en nostra embrionaria legislació social.

Però com que en aquest d'èssit patís tanta iniciativa lloable fràgila, l'èxit dels tribunals no se veu serament menassat merced a l'escassa cultura i civisme dels mateixos patrons i obrers que haurien d'esser els més interessats en conservar i enllargar el bé i procurant alhora la modificació dels defectes que la pràctica senyali en la llei.

Dic això, perquè ab el poc temps que funcionen els Tribunals Industrials han causat ja més d'un dolorós desgany en molts que d'ells esperaven benaurats fruits de reparadora justícia.

Obrer hi ha hagut que ha vist els seus legítims drets grollerament escarnits, fins al punt de que a l'entregar la llista dels jurats per a que escullís els que li pertocaven, s'ha trobat en que tots ells—fóra un o dos—eren servidors o amics incondicionals del patró, jurats podria anomenar, que després de firmar la sentència han sortit rojos de vergonya, sens dubte per l'injustícia que ab greu dolor acabaven de cometre però no perdre' pa de la família. Patró existeix que, escudat ab un Tribunal Industrial, s'ha atrevit descaradament a demanar a la vida d'un pobre obrer, mort de desgracia en son treball, quan ell, lògicament, havia d'esser el demandat.

Quina es la causa d'aquelles iniquitats que de sovintejant convertir en odiosa una institució que deuria ésser aimada y respectada? La causa no es altra que la que indicava ja poc. La culpa no es de la llei; es dels ciutadans.

Sabut es que tan els patrons com els obrers elegixen un nombre igual y determinat d'individus que formen dues llistes de jurats, designats els de l'una, pels patrons, y els de l'altra, pels obrers. Promoguda la qüestió, el treballador deu triar tres o set jurats—segons sigui a primera instancia y en apelació—de entre els de la llista elegits pels patrons, y l'amo albertants dels de la llista votada pels obrers.

Ara bé: com que ja es un mal crònic ajut nosaltres el que tothom vulgui tenir molts drets y ningú se prengui la molestia d'exercitar cap, res té d'extrany que les llistes de jurats—tan de patrons com de obrers—de molts partits, s'hagin fet a gust exclusiu dels tres o quatre industrials que caciquessen en cada un d'ells y que, de consegüent, al sobrevenir alguna qüestió, se trobi treballador en que tots els jurats de la llista que li entreguen pera que escullís, són adictes incondicionals del seu contrincant a qui no tenen més remei que complaure.

Com se comprén, però matar aquestes aserquies caciquisme que menassa en sa arrel els nous Tribunals mixtes, no n'hi ha prou ab que'ls obrers fassin xis dels drets que'ls hi reconeix la llei, sinó que alhora haurien de procurar que tots els patrons—especialment els petits industrials—concorrin a l'acte de l'elecció de jurats, pera així evitar que'ls que resultin elegits siguin tots els servidors incondicionals dels dos o tres bangonejadors interessats en formar una llista d'adictes, ab el pietós fi de que després el treballador tingui forosament que designar, per la seva banda, uns jurats que dintre'l Tribunal se convertiran en enemics irreductibles dels seus drets.

Si no's fa així, si'l proletari no's decidís a combatre fermament aquesta no valdria—que desde ara advocuessim per l'immediata supressió dels Tribunals Industrials.

AMADEU PEIG

Pera la Borsa del Treball

El servei més delicat dintre de les institucions de mutualitat que realitzen les Borses del Treball y que exigeix un coneixement més perfecte de l'administració de la Borsa, es el socor de viatge que's dona als obrers forats a l'exode per la manca de treball.

La Borsa del Treball de Barcelona, seguint l'exemple de les Borses estrangeres, té de preocupar desde'l primer moment de l'organització d'aquest servei que pot portar rames a la situació tristíssima que's troben molts obrers per la depreciació del preu de la mà d'obra.

Aquesta indemnització que la Borsa dona als obrers que estan de pas en busca de treball, no es sempre una indemnització metèlica sinó que en molts casos se divideix en metèlica y en especie pera impedir abusos que fàcilment podrien tenir lloc. Així, alguns Borses de treball com la de Angers, dona uns bons utilitzables en els restaurants y fondes de la ciutat prèviament convingudes ab l'administració de la Borsa. Y els Municipis ajuden a sostenir aquest servei concedint importants subvencions que s'han de destinar a la adquisició d'aquests bons pera'ls obrers socorreguts per la Borsa.

Es evident que per molt ben organitzat que aquest servei estigui, presenta un conjunt d'inconvenients que es de la més alta importancia evitar. D'altre modo resulta poc menys que esteril el resultat de l'obra mutual de la Borsa. En primer lloc com que les Borses no posseeixen els mateixos medis de sosteniment ni tenen de socorre a un nombre igual d'obers, les diferències d'indemnització entregades per una o altra Borsa provoca entre'ls Sindicats, discussions violentes. Y en segon lloc com que no es possible fiscalisar el nombre de visites fet per cada viatger, donada la facilitat que'ls Sindicats concedeixen al socor de viatge, se permet als obrers nomades sense escrúpols, explotar aquest servei inconditament. Tots aquests motius que la pràctica ha donat a conèixer, varen motivar que'l Comité Federal de les Borses del Treball de França tractés de substituir els socors particulars y diferents donats per cada Borsa, per un socor col·lectiu reservat als obrers sindicats, reglamentat pels mateixos interessats y que suprimís la major part dels inconvenients de l'antic sistema.

Pera que's vegi ab tota precisió la forma com se verifica a França aquest servei publiquem a continuació'ls estatuts confederals en lo més essencial:

«Article primer. Entre'ls treballadors afiliats a una Borsa del Treball se crea un servei de socor de viatge destinat a facilitar als obrers el canvi de lloc de treball.

Article segon. Aquest servei està constituït en cada una de les Borses del Treball per una caixa que administra la Borsa y a) Per una cotització de deu cèntims per membre y per mes, cotització que podrà ésser reduïda segons les fluctuacions del nombre dels obrers socorreguts.

b) Pel producte que s'obtingui de donacions, col·lectes subvencions, etc.

Article tercer. Les cotitzacions les percebrà el tresorer de cada Sindicat y després ab la fiscalització y responsabilitat del Consell d'administració s'entreguen al tresorer de la Borsa que porta per aquest servei una comptabilitat especial.

Article quart. Pera tenir dret al socor de viatge cada obrer sindicat dourà: a) Per fer no menys tres mesos que estigui inscrit.

b) Haver pagat regularment les cotitzacions, excepte en el cas de força forçada, malaltia justificada o servei militar.

Article quint. La condició posada en la llei. La de l'article anterior, no es exigible si l'obrer ha perdut el treball per un dels actes de solidaritat obrera conformes ab les reivindicacions del seu Sindicat o de la seva Corporació.

Article sisé. Tot obrer sindicat tindrà dret a l'indemnització, però ab la condició expressa de que no n'abusi. Si està provat que un obrer ha fet abus del socor de viatge, el Sindicat de la seva professió y la Borsa del Treball ont hagi estat descobert l'abús, seran els únics jutges de fet y de determinat ab tota independencia'l temps durant el qual l'obrer federat no tindrà dret al socor. La decisió sera trasmesa al Consell federal.

Article seté. L'indemnització basada sobre les distancies kilomètriques se regula del modo següent:

Cada viatger rebra pera tota la distancia de 40 kilòmetres o menys, un primer socor de 2 francs, desde la Borsa del Treball més propera a la direcció d'on viatja y ab la condició de que hagi completat en aquesta Borsa les formalitats prescrites en els articles 4, 5, 6 y 9.

Tota distancia superior a 40 kilòmetres donarà dret a una subvenció suplementaria de 75 cèntims per fracció de 20 kilòmetres y fins a la concorrencia de 200 kilòmetres.

Les sumes entregades a l'obrer seran totalitzades al peu del carnet a fi de facilitar la fiscalització. Les Borses del Treball, al dret de l'obrer, donaran a l'indemnització indicant la data en que ho fan.

Cada Borsa portarà un llibre indicant el nom, cognom, data de l'arribada de l'obrer, professió, la vila d'ont ve y el total de les quantitats expressades en el carnet en el moment de la visita.

Article vuité. L'obrer sindicat que haurà deixat de visitar una Borsa intermediaria situada en el curs del camí, no tindrà dret a l'indemnització més que per la distancia existent entre aquesta darrera Borsa y aquella ont se presenta.

Article nové. Així que arriba a una ciutat l'obrer se deu presentar immediatament a la Borsa del Treball si n'hi existeix una, per rebre del secretari tots els ressenyaments útils y aquest tindrà d'indicar-li les cases de la professió de l'obrer pera ajudar-lo a trobar treball. Cada Borsa de territorialitat medís propis pera assegurar-se vèral l'obrer ha visitat els ballers del seu ofici.

Si l'obrer no ha pogut en un mateix dia visitar tots els tallers rebra, si la caixa ho permet, un suplement de socor per l'endemà.

El control del sortida será posat en el carnet de l'obrer pel secretari general de la Borsa.

L'obrer que hagi trobat treball en una ciutat ont hi hagi un Sindicat del seu ofici no podrà començar el treball sense haver assegurat en el Secretariat de la Borsa de si la casa ont deu entrar està conforme ab les condicions de la Cambra sindical.

En cas de desobediencia o quan la casa sigui interdita, el federat perdrà tot dret a l'indemnització y se posarà en coneixement del Comité federal.

Article deu. Si l'obrer que ha trobat treball esta ocupat menys de vuit dies consecutius, consera'l seu dret a l'indemnització sens formalitat de cap mena; en el cas contrari deu fer constar novament sobre'l carnet la mà per la qual ha cessat el treball.

Article onze. Cada Borsa del Treball fixarà un indicador de les distancies existents entre la mateixa y les Borses del Treball més properes en totes les direccions. El Comité federal formarà un plànol de conjunt indicant les distancies entre totes les Borses.

Article dotze. L'obrer no podrà rebre més de 150 francs d'indemnització en tres anys. Donada aquesta suma douran passar divuit mesos abans de que novament tingui dret a l'indemnització de viatge. Però si l'obrer continua complint els seus devers sindicals les Borses tindran dret de fer tot lo possible pera ajudar-lo segons els medis y la situació. Aquests socors no figuraran en el carnet.

Article treze. La Borsa que haurà entregat els 150 francs fixats en l'article precedent dourà avisar tot seguit al Comité federal.

Article catorze. Cada tres mesos les Borses enviaran al Comité federal la llista dels

obers que hagin rebut el socor, el total de les quantitats entregades y el dels fonsos que restin en caixa.

Ab l'ajuda d'aquesta llista, el Comité federal farà'l balanç de les càrregues respectives de les Borses y publicarà'l montants de les sumes degudes de Borsa a Borsa per compensació de crèdits.

Article 15. Cada Borsa enviarà una vegada al mes un informe a la fórmula del Comité federal ont figurarà l'estat del treball en cada Sindicat. El conjunt de aquests estats, comunicat després de 48 hores a totes les Borses, permetrà dirigir als obrers vers els llocs indicats en que's disposi de treball separant-lo d'aquells altres que hi hagi excés de força de treball.

Article 16. Tot obrer del que's demostrat que ha rebut indegudament el socor de viatge, cessarà de tenir dret durant un temps que determinarà la Borsa que hagi constatat l'abús. Si l'obrer hagués empleat medis fraudulents será exclut de les organitzacions sindicals.

Els lleigadors poden ferse càrrec pels Estatuts que acaben de transcriure del mecanisme d'aquest servei y de la manera com se realisa, així com de les sancions que s'imposen als obrers que'ls desconeixen.

No es precis senyalar les ventatges ofertes per aquesta indemnització després d'haver renunciat als fins que per med d'ella's realitzen. En primer lloc y d'una manera principal, l'obté per aquest sistema la possibilitat de que les Borses regularin l'import de cada obrer, conèixer per les llistes setmanals la situació del mercat de la mà d'obra en el territori en que exercixen la seva influencia. En segon lloc aquest sistema evita, merced a la fiscalització rigorosa de les Borses, els abusos dels obrers nomades voluntaris, deixant d'esser l'indemnització una almona o una prima a l'exploració mútua dels proletaris. Y en darrer terme dona la certesa als obrers no sindicats de que troben en l'associació corporativa una assistència seriosa en cas de manca de feina determinantlos entrar en les organitzacions sindicals, desenvolupant l'esperit de solidaritat y aixamplant la potencia sindical una mesura incalculable.

Més endavant ens ocuparem dels demés serveis que deu realisar tota Borsa ben organitzada.

M. R.

LLEGISLACIÓ OBRERA

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL

El diputat francès M. Marcel Rignier, ha publicat un article sobre l'aplicació de la llei d'accidents del treball a França, del qual, per creure que interessaran a nostres lleigadors, ne reproduïm els principals paràgrafs. Heusaquí:

«La llei del 21 de març de 1905, disposa que l'indemnització dourà de pagar-se a l'obrer lesionat a comptar desde'l dia de l'accident. Quan l'invaliditat para'l treball no passa de deu dies, l'indemnització té que ésser efectiva començant el quint dia després de la lesió.

Aquesta modificació introduïda a la llei de 1898 ne reporta cap benefici.

En dret, l'indemnització per l'accident del treball es indubitablement superior a la que s'obté en cas de malaltia.

Per què, doncs, que fesse diferències, per que s'abandoni a l'obrer en certs accidents que produeixen l'invaliditat para'l treball per un temps curi? Deixa per això d'esser un accident del mateix mode?

El treballador, té necessitat, desde'l primer dia de la seva malaltia, causada per l'accident, a l'indemnització. No té la seva família, que menja aquests deu dies com tots els altres?

La mesura presa es tant arbitrària com la llei de 1898, perquè dona per resultat que un obrer víctima d'un accident que'l priva de treballar onze dies, tindrà dret a l'indemnització desde'l primer dia, mentre que un altre que repndrà'l seu treball als deu dies justos d'ocorregut l'accident no tindrà dret a l'indemnització sino a comptar desde'l quint dia.

Però, es que aquesta injustícia para'ls obrers, no constitueix cap ventaja pera els patrons.

Si, en efecte, els obrers honrats han estat y continuen essent víctimes de la injustícia d'aquesta llei, si l'legislació, d'altres menys escrupolosa, tenint per excusa'l mateix dret violat, senten la cosum y el precedent d'allargar més de deu dies totes les conseqüències provinents d'un accident del treball.

La mateixa llei es incita a la simulació moltes voltes estimulació o protecció de la debilitat o complicació dels metes.

Els resultats d'aquesta reforma y de la seva aplicació, demostren ab evidencia lo que diem. Totes les estadístiques han demostrat una considerable disminució dels obrers inutilitzats per accidents de treball de deu dies de durada; en cambi les incapacitats temporals de més de deu dies han sofert un considerable augment.

Un sol exemple demostren la proporció ab referencia al total dels accidents. En la nota del Sindicat general de garantia de construccions y treballs públics, de 24-71 per 100 a l'any 1901 s'han reduït en 1906 a 16-62 per 100.

Es just y necessari davant d'aquesta demostració, que l'indemnització se concedeixi desde'l primer dia en que ocorre l'accident.

Es primer de següents pagades pels patrons, no sofriran menys que els obrers lleugerament ferits no finiran la tempestat, si pa salvaran la dels seus mateixos interessos, d'allargar fraudulenta'ment les malalties lleugeres.

Al cas d'aquesta exagerat creixement de malalties temporals lleugeres, ni ha un altre de tant important com anormal y que es precis estudiar al mateix temps, pels causes se les malalties.

La desproporció de metes y farmaceutics s'ha desenvolupat ab greus proporcions y sens cap benefici para'ls obrers lesionats, han augmentat en gran manera les primes que paguen els patrons y ab molta raó, aquests, protesten de l'abús y aquests mateixos els fa reconèixer clarament que la reclamació no es infundada.

Altres merges, de la llei d'accidents del treball n'han fet una especialitat que'ls hi repugna molt tendent a:

Aquí s'ha con gu's espere'ls a l'època d'èsser emesos d'accidents del treball, se fan pagar els seus serveis per les companyies d'assegurament ont estan empleats y pels obrers, als quals els fan pagar molt cares les complacencies obtingudes pera fer dur la malaltia.

També s'envenen ab els farmaceutics pera augmentar el preu dels medicaments facilitats. Allarguen voluntariament (amb com poden les visites al lesionat, sens reparar en conseqüències, que inclouen blemment són les d'enviar a l'obrer a una agència de negocis, que demana tot seguit al patró l'import dels comptes en nom de l'obrer y se compensa un procediment abusiu, que per regla general s'acaba per tranzacció ventajosa pera l'agència de negocis, però perjudicial al patró o a l'assegurador y sens cap rendiment para el lesionat.

En efecte, aquest participació una part de la quantitat en que s'ha transigit, però, durant el procediment haurà perdut molts dies de treball, la meitat del salari y se n'adonarà quan tot esterà acabat y farà comparacions, deduintne que entre la quantitat cobrada y la que hauria cobrat si hagués concorregut al treball en temps voluntari, hi ha una gran diferència y que per simular una malaltia hi ha perdut temps y diner.

Després, doncs, acabar ab aquesta explotació de temes dels accidents, y immoral en tots sentits.

Alguns exemples demostraran lo que acabo d'explicar.

Per un accident ocorregut a un treballador el dia 7 de juny de 1907 s'acordà concedir-li una indemnització de 170'50 francs, lo que demostra la poca importancia de la lesió soferta; el metge encarregat de la cura presentà una nota de honoraris de 700 francs.

Un altre reclamà per massatges 1.200 francs. Presentada la reclamació a l'informe verbal dels catèdric de la Facultat de Medicina, fou reduïda a 280 francs. En diferents sentències del Tribunal de Pau de Roubaix poden veure's també factures de 1.148'710 y 500 francs reduïdes a 846'228 y 5.

Després d'aquests exemples no podem més que transcriure lo que escrivia el doctor Valudé en un dels seus informes: «Es sensible, però es precis dir-ho, que certes cures que falgessin la llei són inspirats y facilitats per certs metges, deshonra de la classe y que no tenen necessitat de ferse mestres en accidents de treball pera fingir una cosa que no es.»

Y el doctor Dabont professor de Medicina legal de l'Universitat de París, diu: «En la major part d'assumptes litigiosos en que he intervingut, m'ha cridat extraordinàriament l'atenció, la gran desproporció existent entre'l nombre de visites fetes pel metge al ferit y l'estat de gravetat de la ferida.»

Els doctors coincideixen exactament en les mateixes conclusions.

Aquesta explotació de la llei d'accidents del treball per aquests metges de dues cares; la perduda de temps pel procediment instat per l'home de negocis es general y preocupa a tots els amants de la llei y els esperits imparcials dels països que han llegistat sobre aquesta matèria.

Acaba dient el diputat de l'Alvèr: «Es solució no's presenta fàcil y es precis preocupar-se, seguint l'exemple de la legislació italiana.»

Greus conseqüències se'n dedueixen de aquest article pera l'obrer francès, si no s'esmena la llei.

No poden fesse comparacions de llei, puig que als països de les seves condicions de treball especial, però si examinem la llei d'accidents espanyola completament modificada per sentències del Tribunal Suprem y nombroses reals ordes, tenim una gran superioritat sobre la francesa, y això que encara es susceptible de grans modificacions.

No p'entrem tampoc en el falsejament de la llei, en la forma curia exposada pel diputat francès, però també hi trobem aquí una serie d'individus que la transformen y converteixen en modus vivendi.

L'esperit de la llei es ampli y no té que atendre's estrictament al text dels articles, puig seguintlo, moltes indemnizacions no s'han fet efectives malgrat el Reglament pera l'aplicació (poden dir-se fets).

Els accidents del treball són casos de consciencia que exclusivament deuen resoldre l'obrer y el patró, prescindint-se per complet de les companyies de segurs.

no recompençats materialment ni de cap manera, contra tots aquests sols hi val un recurs: posarlos en evidencia constantment, posar de manifest les seves maldats, puig quan més grossa es la seva ignorancia, més gran es la seva mala fe, ab més rancúnia critiquen y gosin malparlar de tothom, que aquesta sembla la tasca d'aquesta gent que essent els més ignorants se creuen els més savis, que essent els més danyins, se creuen els més bons; que ho són tot menys neutrals,

PERE CASALS

El contracte col·lectiu de treball

A ALEMANYA

Després que un cert nombre d'autoritats alemanyes hagueren reconegut lo ben fonamentat del sistema de tarifes, pel fet de que elles obligarien als patrons que les empleessin a pagar a llurs obrers un salari fixat per tarifa, el Govern imperial ha acabat per associarse al sistema. A Alemanya no hi ha encara ministeri del Treball, malgrat haverlo demanat fa molts anys el partit democràtic socialista, però hi ha desde 1903, un departament d'estadística obrera, agregat al ministeri imperial d'Estadística. D'ensà de la seva funció, aquest departament d'estadística obrera dirigeix la seva atenció vers les tarifes, y pel juny de 1903 pregà a tots els interessats que li enviessin els documents corresponents.

En la Fulla de Treball de l'Imperi (Reichsarbeitsblatt), publicada per aquest departament (segon any, núm 2 maig 1904), el resultat d'aquest arrellec provisional de documents, fou donant 882 contractes de tarifes s'havien rebut al ministeri y entre ells 877, havien estat enviades per la Comissió general de sindicats.

Dels patrons, dels Hirsch-Dunker y dels sindicats cristians, no rebé res el ministeri que tingués alguna importancia. A partir de la publicació d'aquella fulla provisional, les organitzacions concorrents de sindicats s'esforçaren pera reunir al seu entorn alguns documents, y l'enquesta fou closa a mitjans de 1905. Donà per resultat 1.577 contractes de tarifes celebrats.

Els contractes de tarifes reunits han estat objecte d'un treball científic molt atent, per part del Departament de l'Estadística obrera. El resultat d'aquest treball ha estat la publicació, a fi del 1906, d'una obra de 1.011 planes, dividida en tres volums y titulada «El Contracte de Tarifes a l'Imperi Alemany» (Berlin, Karl Haymann, editor: 10 marks). Aquest treball es obra del conseller d'Estat Dr. Leo.

El primer volum estudia'l desenvollop y naturalitat del contracte de tarifes. Conté ademés, un resum de l'història del contracte de tarifes a Alemanya, un capítol sobre'l contracte de tarifes baix el punt de vista legal a Alemanya y sobre les regles jurídiques relacionades ab els contractes col·lectius a l'extranger y una preciosa bibliografia al final.—El segon volum se composa de tres parts principals, que's subdivideixen en diversos capítols y paràgrafs: el primer tracta de la reglamentació del temps de treball, la segona de la reglamentació dels salaris y la tercera de les altres condicions incloses en les tarifes, les més importants dels diferents oficis y ademés una taula de totes les tarifes de les quals se tracta en l'obra, ab les indicacions sobre la qualitat dels contractants, la duració, les condicions de denunciació y en fi la tarifa dels tipografs de 1902, ab les resolucions del 24 de setembre de 1906.

Aquest breu resum sobre lo més estrictament necessari, pot donar ja una idea de com aquesta obra es rica de contingut y interessant. Naturalment que nosaltres no disposem aquí de tot l'espai necessari per demostrarho.

La taula següent conté ab rigor algunes indicacions sobre'l desenvollop de les tarifes en els diferents rams de l'industria alemanya. Heusaquí les més importants establertes:

OFICIS

OFICIS	Nombre de tarifes	Nombre d'empreses que requereixen la tarifa	Nombre d'empreses que complen la tarifa
Paletes, manobres y fusteria	100	9,844	188,018
Metalúrgics	153	4,633	87,674
Sastres	137	2,053	15,119
Terrissers	118	1,795	10,458
Estibadors	105	5,077	44,362
Pintors	62	5,441	22,360
Guixaires	57	436	5,086
Obrers dels ports	44	524	19,843
Estudadors	34	772	6,410
Obrers y picapedrers	32	205	2,817
Saladers	32	2,352	7,112
Vidriers	32	922	2,054
Escultors	26	649	6,841
Tapicers	26	1,264	3,398
Flequers	22	3,207	7,841
Cuocers	21	515	2,131
Boters	15	?	?
Corretgers	14	34	900
Cellers	12	196	2,182
Textils	6	93	8,865
Litògrafs	5	32	992
Guixers	4	12	333
Gent de mar	3	20	390
Jardiners	3	?	?
Impressors	1	5,134	45,802
Gravadors	1	?	1,550
Dibuixants	1	41	385
Barbers	1	?	?

Aquesta taula dona bona prova de la importancia que han adquirit els contractes col·lectius de treball a Alemanya; però lo que resulta sobre tot interessant es l'examen detingut de les diverses clausules d'aquests contractes, que farem en el pròxim article.

J. B.

LA LLEI DE VAGUES

El ministre de Gracia y Justicia, ha donat instruccions als jutges municipals sobre l'aplicació de la llei d'indemnització de vagues y col·lectives, qual aplicació's completa segons l'article 11 de la mateixa. Heusaquí la part dispositiva de la R. O. del ministeri, que publiquem per la seva extraordinaria importancia, malgrat el retràs al fer-ho, degut a l'excés d'original de la darrera PLANA.

«La Leyes aludidas, el Real decreto de 23 de marzo de 1903, publicado en la «Gaceta» del día siguiente y dictado para la mejor aplicación de la ley de 17 del mismo mes, ya citado, y la Real orden de 8 de marzo del corriente año, y los dos modelos que le son adjuntos, publicados en la «Gaceta» del 10 del propio mes, en los cuales se determina la forma en que deben llevarse los libros de Registro de las condenas condicionales.

2.ª Que la ley sobre huelgas consigna como sanción para las transgresiones que en ella se determinan las penas de arresto mayor y multa de 5 a 125 pesetas, lo cual implica la posibilidad de que, en la mayoría de los casos, sea aplicable la suspensión de condena, ya que las circunstancias de que el reo haya delinquido con anterioridad ó que haya sido declarado en rebeldía, dan lugar a lo probable que se den con poca frecuencia. Consecuentemente los jueces fijarán su atención, una vez citadas esta clase de sentencias, en la posible contingencia de suspensión de la condena.

3.ª La suspensión se hará en auto en que se consigne de modo expreso, claro y preciso, los fundamentos racionales que existan para decretarla, teniendo en cuenta todas las condiciones á

Art. 21. Esta entidad social se dividirá en tres grandes agrupaciones o secciones, que se denominarán: Comercio, Explotación y Administración.

Art. 22. Perseguirán a la primera, los asociados que presten sus servicios en escritorios de casas de comercio, de fábricas e industrias, bancos particulares, agencias y sus similares, tales como dependientes, apoderados, tenedores de libros, etc.

Art. 23. Si el interesado no se conforma con la decisión de la Junta Directiva, podrá alzarse del acuerdo ante la junta general, y a instancia del mismo deberá la Directiva convocar a reunión general extraordinaria, dentro del plazo improrrogable de diez días, para que ésta, oyendo al asociado cesante, falle en definitiva sobre la concesión, reducción o negación de la cesantía que corresponda.

Art. 24. La subvención de cesantía será satisfecha quincenalmente.

Art. 25. DE LA ENSEÑANZA. — Artículo 4.º. De conformidad con el artículo 4.º, la Asociación viene obligada a establecer, lo más pronto que lo permitan sus fondos, cursos de enseñanzas teóricas y prácticas de los conocimientos generales y especiales que necesita poseer todo buen empleado.

Art. 26. Estas enseñanzas serán gratuitas para los asociados y sus hijos.

Art. 27. La organización y el desarrollo de las mismas se reglamentará especialmente por la Directiva o por la Comisión que ésta nombre al efecto.

Art. 28. La subvención del asociado serán de una, dos, tres o cuatro pesetas mensuales.

Art. 29. La subvención del asociado en caso de cesantía, será de cincuenta pesetas mensuales por cada peseta de cuota mensual.

Art. 30. Para percibir la subvención por cesantía deberá el asociado llevar por lo menos un año de pertenencia a la Asociación, haber pagado durante doce meses consecutivos la misma cuota y tener prestados por lo menos seis meses consecutivos sus servicios en el escritorio u oficina donde hubiese cesado.

Art. 31. Este último requisito no será necesario si el asociado lleva dos o más años de pertenencia a la Asociación.

Art. 32. El asociado cesante con derecho a percibir subvención de cesantía, podrá cobrar la hasta tres meses como máximo; después deberá satisfacer doce mensualidades seguidas para tener derecho a cobrar nueva subvención de cesantía.

Art. 33. El asociado cesante deberá comenzar a cobrar la subvención inmediatamente después de haber cobrado su último sueldo donde hubiese cesado.

Art. 34. El asociado al participar a la Junta Directiva su cesantía, deberá expresarle si ha sido despedido por su principal jefe o si se ha despedido él.

Art. 35. La Junta deberá informarse detalladamente por todos los medios a su alcance y en cuanto le sea posible de la causa de dicho cese del asociado, pudiendo denegar o reducir la subvención en el primer caso, de haber sido despedido por el patrono por mal comportamiento, por defraudación o por otros actos de inmoralidad o mala conducta, los cuales a juicio de la Junta sean merecedores de tal acuerdo.

Art. 36. En el caso segundo, de haberse despedido el asociado, únicamente procederá la concesión de cesantía, cuando se hubiere visto obligado a hacerlo por haber sido maltratado o injuriado gravemente por su patrono.

Art. 37. Si el interesado no se conforma con la decisión de la Junta Directiva, podrá alzarse del acuerdo ante la junta general, y a instancia del mismo deberá la Directiva convocar a reunión general extraordinaria, dentro del plazo improrrogable de diez días, para que ésta, oyendo al asociado cesante, falle en definitiva sobre la concesión, reducción o negación de la cesantía que corresponda.

Art. 38. La subvención de cesantía será satisfecha quincenalmente.

Art. 39. DE LA ENSEÑANZA. — Artículo 4.º. De conformidad con el artículo 4.º, la Asociación viene obligada a establecer, lo más pronto que lo permitan sus fondos, cursos de enseñanzas teóricas y prácticas de los conocimientos generales y especiales que necesita poseer todo buen empleado.

Art. 40. Estas enseñanzas serán gratuitas para los asociados y sus hijos.

Art. 41. La organización y el desarrollo de las mismas se reglamentará especialmente por la Directiva o por la Comisión que ésta nombre al efecto.

Art. 42. La subvención del asociado serán de una, dos, tres o cuatro pesetas mensuales.

Art. 43. La subvención del asociado en caso de cesantía, será de cincuenta pesetas mensuales por cada peseta de cuota mensual.

Art. 44. Para percibir la subvención por cesantía deberá el asociado llevar por lo menos un año de pertenencia a la Asociación, haber pagado durante doce meses consecutivos la misma cuota y tener prestados por lo menos seis meses consecutivos sus servicios en el escritorio u oficina donde hubiese cesado.

Art. 45. Este último requisito no será necesario si el asociado lleva dos o más años de pertenencia a la Asociación.

Art. 46. El asociado cesante con derecho a percibir subvención de cesantía, podrá cobrar la hasta tres meses como máximo; después deberá satisfacer doce mensualidades seguidas para tener derecho a cobrar nueva subvención de cesantía.

Art. 47. El asociado cesante deberá comenzar a cobrar la subvención inmediatamente después de haber cobrado su último sueldo donde hubiese cesado.

Art. 48. El asociado al participar a la Junta Directiva su cesantía, deberá expresarle si ha sido despedido por su principal jefe o si se ha despedido él.

Art. 49. La Junta deberá informarse detalladamente por todos los medios a su alcance y en cuanto le sea posible de la causa de dicho cese del asociado, pudiendo denegar o reducir la subvención en el primer caso, de haber sido despedido por el patrono por mal comportamiento, por defraudación o por otros actos de inmoralidad o mala conducta, los cuales a juicio de la Junta sean merecedores de tal acuerdo.

Art. 50. En el caso segundo, de haberse despedido el asociado, únicamente procederá la concesión de cesantía, cuando se hubiere visto obligado a hacerlo por haber sido maltratado o injuriado gravemente por su patrono.

Art. 51. Si el interesado no se conforma con la decisión de la Junta Directiva, podrá alzarse del acuerdo ante la junta general, y a instancia del mismo deberá la Directiva convocar a reunión general extraordinaria, dentro del plazo improrrogable de diez días, para que ésta, oyendo al asociado cesante, falle en definitiva sobre la concesión, reducción o negación de la cesantía que corresponda.

Art. 52. La subvención de cesantía será satisfecha quincenalmente.

que ha obtenido el premio ofertado por don Alfonso XII en el Certamen Fotográfico del Centro Industrial, el ilustre fotógrafo, nuestro compatriota en Miquel Renom.

También han obtenido otros premios que es deien haber estado premiados, sense que pugni donarse cap nom, com a absoluta merit seguit.

Per lo que fa referència al Certamen Literari organitzat per la Secció d'Arts i Lletres del Centre Nacionalista Republicà, s'ignora encara el nom del Poeta guanyador de la Flor Natural, i els altres premis ordinaris, sabentse únicament que entre'ls premiats, hi figura algun escriptor sabadellenc, lo qual ens plau moltíssim.

A nosaltres sens ha dit que entre'ls escriptors premiats en el Certamen del C. N. R., hi ha'ls senyors Josep Carner, Ramon Vinyes, Xammar, Rovira i Virgili, Prat Gual, Maseras, Martí Peydro, Manau i Avellanet i Gambús (X).

berals, se proposa fer examinar pel Parlament les mides urgents i indispensables sense hostilitat envers cap partit.

Els queixos dels parits han declarat que no volen ancar al Gabinet.

El senyor Bocagel, ministre de Negociis estrangers, ha dit que'l Govern té interès en que'l Parlament votí tractat de comerç ab Alemanya i els acords entre Portugal y Alemanya respecte de Sannatoria y Madera.

A la Cambra de diputats, el president del Consell, senyor Wenceslau Lima, ha declarat que la situació del Tresor ha millorat, essent difícil que el perjudiquin els enemics de l'orde y del progrés.

POLÍTICA FRANCESA

París.—En la seva declaració ministerial, el Gabinet nou afirmarà la seva voluntat de prosseguir enérgicament l'obra empresa pel Gabinet Clemenceau.

També afirmarà la decisió de remeiar les deficiències posades de manifest en l'organització de la Marina per l'enquesta practicada per la Comissió parlamentaria, y el ferm propòsit de dotar al país d'una flota naval que pugui fer cara a totes les exigències.

Així mateix afirmarà'l sincer desig de col·laborar, com el Govern anterior, en la obra d'afermament de la pau y de fidelitat a les aliances y amistats de França.

LA QÜESTIÓ DE CRETA

París.—De Constantinoble comunicuen que la Sublim Porta ha entregat ja als representants de les potències, la seva resposta a la nota de les mateixes, referent a Creta, en la qual indica que's precis interpretar més ampliament els drets de Turquia sobre l'illa de Creta, y que desitja que sigui lo més curt possible l'apassament pera comensar les oportunes negociacions, a fi d'establir el règim autònom, sempre sobre la base de la sobirania turca, y evitant tota ingerència grega en els assumptes interiors de l'illa.

EL PRESUPUESTO ANGLÉS

Londres.—S'ha verificat a Hyde-Park, una gran manifestació popular en favor dels presupostos que ha presentat el Govern a l'aprovació de les Cambres.

Han enraonat diversos oradors, y s'ha votat una resolució apoiant ab energia'l principi, que contenen aquells, referent a l'establiment d'un nou impost basat en la propietat territorial.

Informació de l'extranger

EL NOU MINISTERI FRANCÉS

París.—M. Briand ha notificat a M. Fallières, que acceptava la missió de formar el nou Gabinet.

El repartiment de carteres ha quedat acordat en la següent forma:

Presidència, Interior y Cultes, monseñor Briand.

Justícia, M. Louis Barthou.

Negociis estrangers, M. Pichon.

Hisenda, M. Cocheret.

Instrucció, M. Doumergue.

Treballs públics, Correus y Telegrafs, M. Millerand.

Comers, M. Jean Dupuy.

Agricultura, M. Ruan.

Colonies, M. Troaillot.

Treball, M. Viviani.

Guerra, general Brun.

Marina, almirall Boné de Lapeyresse.

Subsecretari de Belles Arts, M. Dujardin-Beaumez.

Subsecretari de Guerra, M. Sarraute.

Subsecretari de Marina, M. Cherón.

Els ministres y subsecretaris d'Estat se reuniran a les onze en el ministeri de Justícia.

El Govern se presentarà a les Corts el dilluns o dimarts.

Excepció feta de «La Lanterne» y «Le Rappel» que lamenten que'l president del Consell no sigui un radical, els periódics republicans han dispensat bona acollida al gabinet Briand, del que diuen que's troben convençuts de que portarà a cap l'obra d'unió y les reformes democràtiques.

Els periódics orguens de l'oposició se reserven, però estan satisfets per haver quedat M. Pichon en el ministeri de Negociis estrangers.

POLÍTICA PORTUGUESA

Lisbona.—A la Cambra dels Pars el Govern s'ha declarat constiuat pera coneguir la pacificació política.

El Gabinet, inspirat en els principis li-

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Cinematògraf.—Estrenes diàries.—Tots dies sessió continua tarda y vespre. Les festes, matí, tarda y vespre.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, tarda, de dos quarts de set a vuit, gran secció, «Bohemios», per la notable triple Maria L. Labal y el tenor Martí, refors de cor; Les 4 Imperials Girls y la gitana Dora. Butaques gratis; entrada, 25 cèntims. Nit, a les nou. Pr m r, «La prueba»; segon, «La divisa»; «Trio Larrosa» y la gitana Dora; tercer, l'èxit més gran conegut de molts anys en aquesta part de la revista «Hip! Hip! Barcelona o Atracció de forasters», riquesa en

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Cinematògraf.—Estrenes diàries.—Tots dies sessió continua tarda y vespre. Les festes, matí, tarda y vespre.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, tarda, de dos quarts de set a vuit, gran secció, «Bohemios», per la notable triple Maria L. Labal y el tenor Martí, refors de cor; Les 4 Imperials Girls y la gitana Dora. Butaques gratis; entrada, 25 cèntims. Nit, a les nou. Pr m r, «La prueba»; segon, «La divisa»; «Trio Larrosa» y la gitana Dora; tercer, l'èxit més gran conegut de molts anys en aquesta part de la revista «Hip! Hip! Barcelona o Atracció de forasters», riquesa en

Informació de Catalunya

VENDELL

Heusauellí programa del concert que ab motiu de la Festa Major d'aquesta vila, donarà l'Orfeó Vendrellenc, dirigit pel mestre don Savador Balcells y ab la cooperació de la professora senyoreta Jovita Serra y ab les tres seccions de senyores, homes y nois, el dia 27 de juliol a les quatre de la tarda.

Primera part: «Himne a la senyera», Pujol; «La gata y en Beltré», Pujol; «Els tres turbons» (per les tres seccions), Lambert; «Dianenge», Daloz; «La Verge breassant» (per la secció de senyores), C. Frank; «Els petits estudiants» (per la secció de nois), N. Freixas; «Sota de l'olme» (primera audició), Morera; «El Noi de la Mare» (per les tres seccions), Nicolau.

Segona part: «Cansó de nois», Grieg; «Planys» (per la secció d'homes), Morera; «El mestre, Janequins»; «Cansó de Nadal» (primera audició), per les tres seccions, Romeu; «Les ballades de Lormont», C. Frank; «Lo somni Gentil» (per la secció de senyores), Gibert; «La Mare de Déu», Nicolau; «Primavera eterna» (primera audició), per les tres seccions, Morera.

Les composicions que tinguin acompanyament de piano, seran acompanyades per la professora de l'Orfeó, senyoreta Jovita Serra.

SABADELL

Copiern d'Acció Catalana:

«Ahor corria insistentment la noticia, de

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Cinematògraf.—Estrenes diàries.—Tots dies sessió continua tarda y vespre. Les festes, matí, tarda y vespre.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, tarda, de dos quarts de set a vuit, gran secció, «Bohemios», per la notable triple Maria L. Labal y el tenor Martí, refors de cor; Les 4 Imperials Girls y la gitana Dora. Butaques gratis; entrada, 25 cèntims. Nit, a les nou. Pr m r, «La prueba»; segon, «La divisa»; «Trio Larrosa» y la gitana Dora; tercer, l'èxit més gran conegut de molts anys en aquesta part de la revista «Hip! Hip! Barcelona o Atracció de forasters», riquesa en

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Cinematògraf.—Estrenes diàries.—Tots dies sessió continua tarda y vespre. Les festes, matí, tarda y vespre.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, tarda, de dos quarts de set a vuit, gran secció, «Bohemios», per la notable triple Maria L. Labal y el tenor Martí, refors de cor; Les 4 Imperials Girls y la gitana Dora. Butaques gratis; entrada, 25 cèntims. Nit, a les nou. Pr m r, «La prueba»; segon, «La divisa»; «Trio Larrosa» y la gitana Dora; tercer, l'èxit més gran conegut de molts anys en aquesta part de la revista «Hip! Hip! Barcelona o Atracció de forasters», riquesa en

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Cinematògraf.—Estrenes diàries.—Tots dies sessió continua tarda y vespre. Les festes, matí, tarda y vespre.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, tarda, de dos quarts de set a vuit, gran secció, «Bohemios», per la notable triple Maria L. Labal y el tenor Martí, refors de cor; Les 4 Imperials Girls y la gitana Dora. Butaques gratis; entrada, 25 cèntims. Nit, a les nou. Pr m r, «La prueba»; segon, «La divisa»; «Trio Larrosa» y la gitana Dora; tercer, l'èxit més gran conegut de molts anys en aquesta part de la revista «Hip! Hip! Barcelona o Atracció de forasters», riquesa en

Abans d'anar a la torre ZAMPIRONI compreu una capseta de

Se ven a totes les drogueries y basars. - Agents a Espanya. - J. URIACH y C.ª - Barcelona

Unio modo de poder matar els mosquits, y per lo tant, obtenir un somni tranquil.

Fenol Comeleran

Es el millor desinfectant, anti-epidèmia, anti-hemorragia, cauterisador y insecticida.

CÓLERA • FEBRE GROGA • TIFUS Y VEROLA

Cura desseguida les oremades, ferides, perellons, varisses, sarna, brians, pioades, mossegades, malde caixal, etc. Vegis el llibre que acompanya a cada ampolla. Se ven en totes les farmacies y drogueries.

Dipòsit Central J. URIACH Y COMPANIA, Moncada, 20

LA PERMANENT

Llits 5 pans pera somniers

Gran assortiment en taules de noguera pera menjador, a 4 duros; cadires a 6 duros dotzena; bufets a 10 duros; armaris ab lluna a 22 duros; lavabos ab joc a 2 duros; somniers desde 6 pessetes, y sillerie de respaldo tapisat a 18 duros

7 Plassa Universitat 7

Aquesta casa desde l'any 1895 te establert el sistema de no embarcar ni facturar cap genre que no estigui abonat el seu import.

DEPURATIU DR. TORNER

TALISMAN DE LA SALUT

Medicament de composició purament vegetal, el qual solament combat l'origen de les diferents manifestacions o sien la (ditesa) ja coneguts (heretada dels pares) ja adquirida; que per insignificants motius fa sortir diverses manifestacions, decident generalment l'origen permanent dit. Ab el seu ús se cura radicalment els herpes, les escrofules, llagues a les canes, infarctis glandulars y viscerals; obra d'una manera especial en els fuizos blancs, llagues a la matru, rebaixa l'abultament del ventre, degut als paris y a l'histerisme, activa les funcions de l'apparell digestiu y urinari y per fi, es l'especific per a l'urticaria y gota. No's creguí que sia propaganda lo dit. La M. L. Academia Médica Paracelstica de Barcelona, ha donat dictamen favorable al DEPURATIU DR. TORNER, essent aquest un fet de garantia pera sa modificació, y que el poble de més de 40 anys ho ha observat, obtenint cures acabades de més de 15 de curació. — Pera evitar la falsificació, mireu la firma del autor, Agent preparador, PÈRE CASANOVAS (Farmacèutic), Avinyó, 32, Barcelona, (Davant el Bors).

MAQUINES REBOILANTES

PERA FER MITOS, MITONS Y DEMES ARTICLES DE PUNT

Venduel comp tat desde 200 pesetes

FEBSERES

Carrer Girona, 120 magatzí

MOBLES DE A DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.

Grans magatzems ab 12 portes. Mendiball, número 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

BOMBES Y TUBUS - OCASIO

Barbàra, 16

Herpes (Brians)

LA POMADA Y ESSENCIA ANTIHERPÉTICAS de BOTTA preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per invencibles que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada istiu tenen de pendre banys d'aigües sulfurades sense lograt curació.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 5 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

ESQUELES MORTUORIES

Se n'admeten en la impremta d'aquest diari, fins a dos quarts de tres de la matinala.

TELEFON 2,298

CICLOS SANROMÁ

BALMES 62 BARCELONA

Pianos y harmoniums de flouer desde 10 pessetes al mes. Carrer del Bruc, núm. 7, entresol, primera.

Estómago Artificial

o Polvos del Dr. Kuntz

Desapareixen en tres dies les dispepsies, gastralgies y catarros gastricos com ho certifiquen milers de curats.

Se venda en totes les farmacies y drogueries y el dipòsit, J. Uriach y Companyia, Moncada, 12.

LA MODELO

Venta de joyas de todas clases a precio de ganga

Puertaferriosa, n.º 20, 1.º

PLANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1900: Medalla d'Or, LIEGE, 1905, Diploma d'Honor

AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOUERS

Passeig de Gracia, 84, ent.-BARCELONA